

Jørgen Jørgensen: Det er mig ikke muligt at forstaa det ærede Medlem Hr. Kristen Ambys Standpunkt. Han har en Række Betæneligheder og Indvendinger mod Enkelt-heder i Lovforslaget. Jeg bestrider ikke, at det kan drøftes. Men, siger det ærede Medlem saa, hvorfor ordner Kirkeministeren det ikke ved kongelig Anordning? Det er der ingen Logik i, for de samme Vanskeligheder vilde foreligge for Kirkeministeren; det vilde blot føre med sig, at Kirkeministeren alene maatte tage Ansvaret for Gennemførelsen af en Ordning, Kirkeministeriet anser for tvivlsom i Forhold til Kirkelovene af 1922. Er det da saa ikke rigtigt, at man faar en Lov?

Anden Næstformand (Victor Larsen): Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Jeg vil nødig have, at mine Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Erik Appel skal misforstaaes derhen, at jeg skulde være enig med ham. Rent principielt er det klart, at Menigheden — Herrens Menighed, ikke en tilfældig Menighed — har Tilsynsretten. Men fra gammel Tid, alt-saa, fra Oldkirkens Dage, er dette Tilsyn overdraget til en kirkelig Tilsynsmand, Biskoppen. Saa kan det vist ikke misforstaaes, hvad jeg mener.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen sagde, at det var ulogisk af mig at mene, at Sagen kunde ordnes ved en kongelig Anordning, og samtidig modsætte mig Loven, for det vilde sige, at det er den samme Ordning, vi vilde faa ved en kongelig Anordning, som jeg nu modsætter mig, for saa vidt som jeg modsætter mig denne Lov i den Udformning, den har faaet. Men jeg vil svare, at det kan jeg slet ikke se. Jeg skal ikke skrive den kongelige Anordnings Tekst, men der kunde for det første staa, at den af Rigets Biskopper, der maatte være villig dertil, kan ordinere den paagældende, men dernæst, at den Menighed, det drejer sig om — i det ene Tilfælde en Fri- eller Valgmenighed —, eller det Flertal af Menigheden, der staaer bagved, ønsker at faa Stiftsbaandsløsning til den paagældende Biskop, der maatte være villig til at passe Tilsynet, og for saa vidt det vedrører Frk. Vermehren, kunde hun allerede i Dag have været ordineret. Hun kunde have været ordineret af den af Rigets Biskopper, der maatte være villig dertil. Derom er der ingen Tvivl. Der er ikke Tale om en Menighed, der skal træde ind. Saa kommer bag-efter Spørgsmaalet om Tilsynet med hendes Embede, og der er ikke Tvivl om, at det ved kgl. Anordning kunde bestemmes, at Til-

synet med det Embede, Frk. Vermehren beklædte som Præst ved de kvindelige Fængsler, overdroges til en anden af Rigets Bisper. Jeg mener, at under Forudsætning af, at man juridisk kan det — hvad jeg naturligvis daarlige kan paastaa bestemt, hvis Juristerne paastaar det modsatte —, kan der i disse singulære Tilfælde og alle lignende ordineres efter kgl. Anordning. Og saa behøver man ikke at komme ud i det, man er ude i ved denne Lovgivning. Det har jo vist sig, hvor vanskeligt det er at udforme Loven rimeligt og forstandigt.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen var ogsaa saa forsigtig, at han erkendte, at man burde tale om disse Ting i et Udvalg. Men det er rimeligt over for Offentligheden at paapege, at Mindretal mod deres Vilje efter det Lovforslag, der foreligger, kan tvinges ind under Tilsyn af en anden Biskop. Det foreligger her, og saa siger jeg: det er maaske slet ikke saa forfærdeligt let at ordne den Slags i Lovforslags Form. Man kan komme ud i yderligere Uorden. Var det saa ikke bedre at ordne Tingene ved kgl. Anordning?

Anden Næstformand (Victor Larsen): Det ærede Medlem Hr. Hvidberg har Ordet for en kort Bemærkning.

Hvidberg: Jeg maa sige, at jeg heller ikke helt kan forstaa det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen paa dette Punkt, for det er givet, at et Forslag til Lov om Stiftsbaandsløsning som dette fører en hel Række Konsekvenser med sig i Forhold, der slet ikke vedrører denne Sag, og det maa dog være muligt at lave en kgl. Anordning, som ganske specielt vedrører denne Sag og ikke noget af det andet. (*Jørgen Jørgensen:* De samme Problemer ligger jo i Kirkeloven!). De samme Problemer behøver ikke at føres med over i den kgl. Anordning, for den kan man koncentrere om det specielle Tilfælde. Det tror jeg godt kan lade sig gøre.

Anden Næstformand (Victor Larsen): Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Jørgensen: Vi har en Lov om Stiftsbaandsløsning, hvori de samme Problemer, som er rejst af de ærede Medlemmer i Forbindelse med denne Lov, i det væsentlige foreligger, og derfor siger jeg, at naar Kirkeministeriets Embedsmænd mener, at den kgl. Anordning, naar den skal stemme med den gældende Lov af 1922, hvad den naturligvis skal — man kan ikke lovgive ved kgl. Anordning —, ikke dækker de Tilfælde,